

Vönöczkiné Gmeindl Margit

Hülyét csináltam magamból.

Maga sem tudta, mióta ült az asztalnál és nézte a hirdetést. Arra eszmélt fel, hogy hiába nyúlt a cigarettája után, a doboz üres volt. A hamutartó viszont tele volt félig szívott vagy meggyújtott, és szívás nélkül végigégett cigarettavégekkel. Még egy percig maga elé meredt, azután becsukta az újságot. Hülyeség - gondolta magában. Tovább már nem is foglalkozott sem az újsággal, sem a felírt telefonszámmal.

Nekiállt, hogy valamit süssön magának, mert délutánonként szeretett nassolni. Odavolt a süteményekért és az édességért. Bár igazából a csokit nem nagyon szerette. Viszont sütkérezni annál inkább.

Ahogy a vacsorához pakolta le az asztalt, az újság ismét a kezébe akadt. Fura érzés kerítette hatalmába. Szinte vonzotta, delejezte az a hirdetés, széthajtogatta a lapot, és nézte a betűket és a számokat. Igazából annyira bámult, hogy minden összefutott a szeme előtt. Elég a felesleges meditálásból, fogta a telefonját és tárcsázta a számot.

Hosszan kicsengett. Már épp ki akarta nyomni, mikor beleszólt egy férfi. Majdnem meglepődött, pedig tudta, hogy férfival fog beszélgetni.

Udvariasan köszönt, és bemutatkozott. A vonal túlsó végén hasonló volt a reakció, azzal a különbséggel, hogy megkérdezték tőle, hogy mit parancsol. Én parancsolni, gondolta magában, miközben a torkában dobogott a szíve. Egyre idegesebb lett. Végre meg tudott szólalni. Megkérdezte a férfit, hogy a hirdetése még aktuális-e. Szinte hallani lehetett a kő koppanását, ami leesett a szívéről.

- Természetesen, hölgyem - hallotta a férfi hangját.

Most ő kérdezett.

- Tessék mondani, tudhatok valamit önről?

Megkönnyebbült, mert végre úgy érezte, megindult a beszélgetés. Betonelemekkel foglalkozom és szállítással. Juli figyelt és kérdezett, hogy mióta van ez így.

A válasz megdöbbenetete, mert azt hallotta, hogy már gyerekkora óta erre készült. Magában azon kezdett pörögni az agya, hogyan lehet az, hogy gyerekkora óta özvegyember akart lenni. Így azután egy nagyon fura párbeszéd alakult ki.

- Maga gyerekkora óta?

- Igen, mi ebben a furcsa? A feleségemnek semmi kifogása nem volt ellene. Soha! Pedig egész fiatalok voltunk, mikor megismertem.

Uramisten, gondolta magában Juli. Ez nem normális. Özvegy, ismerkedni akar, feleséget keres, és a volt

feleségéről beszél. Ezzel nem sokra fog menni, hiszen akkor mindenben ahhoz fog hasonlítani.

Már azon gondolkodott, hogy rövidre zárja a beszélgetést, mikor a férfi újra megszólalt. Megkérdezte, hogy akarja - e a szolgáltatást igénybe venni, vagy sem, mert az idő pénz, neki meg ideje nincs, hisz közben lehet, hogy komoly kuncsaftot veszít. Julinak most kerekedett csak ki a szeme. Miről beszél ez a pasi, milyen kuncsaft?

Dühös hangon szólt a kagylóba, és kérdezte meg, hogy mit képzels róla, hiszen még nem is ismeri, és ilyen beszéd után már nem is szeretne vele megismerkedni! Most viszont a férfin volt a sor a meglepetésben. Nem tudta, mire vélje a nő kirohanását. Erélyes hangon szólt vissza, és közölte, hogy ha nem akar betonelemet sem venni, sem fuvaroztatni, akkor miért zaklatja, és miért telefonbetyárkodik! Na, itt és most álljunk meg egy polgári szóra, kiabált most már a nő is.

- Maga hirdette, hogy hölgyet keres házasság céljából, és még maga pimaszkodik?

- Micsoda! - hördült fel a férfi! Boldog házasságban élek a feleségemmel már közel húsz éve!

Csak nem gondolja komolyan, amit itt összehord!

- Miért, nem az öné ez a telefonszám?

A férfi megdöbbenve hallotta a saját telefonszámát.

Semmit nem értett.

- Nem lehet, hogy mégiscsak elnézte?

Juli idegesen kapta fel az újságot és kezdte bediktálni a számot, odáig jutott, hogy 0670, mikor a férfi üvöltését hallotta!

- Asszonyom! Nézze már meg mit hívott és mit diktált!

Megdöbbsent a hangtól, és a kijelzőre, azután az újságra, majd ismét a kijelzőre nézett! Idegességében remegni kezdett, mert a szám, amit hívott úgy kezdődött, hogy 0620... Csuklani kezdett az idegességtől, amíg bocsánatot kért a férfitől, és gyorsan letette a telefont. Lehuppant a kanapéra, és órákig azon gondolkodott, hogy mit is képzelhetnek róla, mert biztos volt abban, hogy a férfi elmondta a feleségének, vagy legalábbis a barátainak, hogy egy zavarodott nő, aki pasit keres magának, őt hívta fel, és persze azóta is rajta derülnek. Mit derülnek! Egyenesen röhögnek! Hiába minden, ez a pasikeresés és az, hogy talál is magának, nem volt más, mint csalóka álmom!